

Vergaderjaar 1986-1987

19 952

Tandprotheticici

A

OORSPRONKELIJKE TEKST VAN HET VOORSTEL VAN WET EN VAN DE MEMORIE VAN TOELICHTING, ZOALS VOORGELEGD AAN DE RAAD VAN STATE EN VOOR ZOVER NADIEN GEWIJZIGD**I. VOORSTEL VAN WET****Artikel 3**

In het door Onze Minister beheerde register van tandprotheticici worden op hun aanvraag ingeschreven degenen die het getuigschrift inzake vakbekwaamheid voor de toepassing van de volledige gebitsprothese, afgegeven door een of namens een door Onze Minister erkende rechtspersoon, hebben verworven, mits dit mede ondertekend is door of namens de door Onze Minister aangewezen gecommiteerde, ten blijk dat het is afgegeven op grond van het met gunstig gevolg afleggen van een examen, afgenomen overeenkomstig een door Onze Minister goedgekeurde examenregeling.

Artikel 5

De inschrijving wordt beëindigd op schriftelijk verzoek dan wel in geval van overlijden van de ingeschrevene.

Artikel 6

Onze Minister kan voor de toepassing van artikel 3 in het buitenland verkregen getuigschriften onder door hem te bepalen voorwaarden gelijkstellen met het in artikel 3 bedoelde getuigschrift.

Artikel 7

Voor de toepassing van artikel 3 worden met de in dat artikel bedoelde personen gelijkgesteld:

a. degenen die op het tijdstip waarop deze wet in werking treedt in het bezit zijn van het getuigschrift tandprotheticus, afgegeven door of namens de Stichting Nederlands Tandprothetisch Instituut;

b. degenen die vóór het tijdstip waarop deze wet in werking treedt de opleiding, gericht op het verkrijgen van het in onderdeel a bedoelde getuigschrift, hebben aangevangen en binnen 5 jaren na het tijdstip waarop deze wet in werking treedt hebben voltooid.

II. MEMORIE VAN TOELICHTING*§ 2. Voorgeschiedenis*

Achtste en negende alinea luiden:

Na bedoelde publikatie is dezerzijds nog overleg gevoerd met vertegenwoordigers van de ONT. In dat overleg kwam naar voren dat deze organisatie inmiddels in het geheel geen voorstander was van een regeling op de bovenaangegeven wijze. Door de ONT is sterk getwijfeld aan de aanvankelijk aangenomen bereidheid van de tandartsen om aan de regeling mee te werken. Gewezen is daarbij op civiele procedures die door tandartsen tegen tandprotheticici werden gevoerd. De ONT heeft een andere regeling voorgesteld, namelijk het wijzigen van de bestaande wetgeving door de toepassing van de volledige gebitsprothese niet langer aan te merken als een aan (tand)artsen

voorbehouden gebied. Van belang is ook nog dat bij de mondelinge behandeling van het voorstel van Wet tandheelkundige inrichtingen in de Tweede Kamer (Handelingen II 1985/86, blz. 165 e.v.) verschillende Kamerleden hun bezorgdheid hebben uitgesproken over de doelmatigheid van de voorgestelde regeling, zulks in verband met het feit dat de voorschrift-regeling medewerking vereist van een tandarts of arts. Gesuggereerd werd een andere opzet te kiezen, te weten het wettelijk vrijgeven van het gebied van de toepassing der volledige gebitsprothese.

Alles overwegende is de ondergetekende tot de conclusie gekomen dat een regeling op grond van de wet op de medische hulpmiddelen onder het ongewijzigd laten van de formele wetgeving geen voorkeur meer verdient. Het is inderdaad zeer de vraag of, gezien het vorenstaande, een zodanige a.m.v.b. zal blijken te «werken». De bovenbeschreven opzet voor een a.m.v.b. gaat uit van het «harmoniemodel», hetgeen gezien de ingenomen standpunten van de meest betrokken organisaties geen goed uitgangspunt meer kan zijn.

Bedoelde a.m.v.b. kan tandprothetici niet vrijwaren tegen succesvolle civiele procedures van tandartsen, waarbij uitoefening van het beroep van tandprotheticus onder omstandigheden wordt gekenschetst als een onrechtmatige daad jegens tandartsen in het desbetreffende werkgebied. In verband met het vorenstaande is het noodzakelijk, teneinde op korte termijn iets te kunnen doen, de bestaande formele wetgeving op dit punt te wijzigen. Daarbij wordt ervan uitgegaan dat, gezien de huidige kwetsbare positie van de tandprothetici, op inwerkingtreding van de Wet op de beroepen in de individuele gezondheidszorg niet kan worden gewacht. In het kader van de onderhavige wet kan voorts ook een wettelijke regeling van de opleiding tot tandprotheticus worden gegeven, zodat aan een algemene maatregel van bestuur op grond van de Wet op de medische hulpmiddelen geen behoefte meer bestaat. Tenslotte wordt een wettelijke regeling gegeven ten aanzien van de bescherming van de beroepstitel van tandprotheticus langs de lijnen van het wetsvoorstel op de beroepen in de individuele gezondheidszorg.